

Penelopa

PRESSKIT

ARTEMIS PROJECTS & FOCUS MEDIA PREDSTAVLJAJU PENELOPA

Vrijeme trajanja: 90 minuta
Zemlja: Australija / Hrvatska
Jezik: Hrvatski s engleskim podnaslovima

Za više informacija, slike i glazbu, posjetite www.penelopa.com.au

ARTEMIS PROJECTS, AUSTRALIA
118 Womerah Ave
Darlinghurst Sydney
NSW Australia 2010
Tel: +61-2-9380-4341
Fax: +61-2-9380-4361

FOCUS MEDIA, CROATIA
prilaz v. braikovica 2
10000 Zagreb
Tel: +385-1-652-4737
Email: focusmedia@focusmedia.hr
www.focusmedia.hr

Email: info@penelopa.com.au

www.penelopa.com.au

Adaptacija jedne od najpoznatijih svjetskih priča. Nagrađivani australski scenarist i redatelj, Ben Ferris donosi svježju interpretaciju priče o Penelopi, Odisejevoj ženi koja dvadeset godina čeka da joj se muž vrati iz Trojanskoga rata.

Smješten u mitsko vrijeme i prostor, film snagu pronalazi u sposobnosti da uniđe u Penelopinu glavu izmučenu gubitkom velike ljubavi i čežnjom za njezinim povratkom. Penelopine noćne more, nadanja i uspomene toliko su zamršene da stvarnost postaje jednako neopipljiva kao i njen udaljeni muž. Napokon, stjerana do samoga ruba, Penelopa se suočava sa svojom neizbježnom i tragičnom sudbinom.

Vizualno opojni dugi kadrovi, chiaroscuro osvjetljenje, raskošna kostimografija, prekrasno koreografirane izvedbe te melankoličan, eteričan zvuk skladatelja Maxa Richtera.

Snimljen u Zagrebačkom dvorcu Brezovica kamerom nagrađivanog direktora fotografije Jamesa Barahanosa, film Penelopa prva je Hrvatsko-Australska koprodukcija. Film je snimljen na hrvatskom jeziku te će biti prikazivan uz engleske podnaslove.

U srpnju 2008. godine Penelopa je uvrštena u 'Work in Progress' program, 43. Karlovy Vary Filmskog Festivala.

FILM INFO

- Prva australsko–hrvatska koprodukcija
- Eksperimentalan, dugometražni indie film
- Kinematografski utjecaji: Tarkovsky, Fassbinder, Greenaway, Fellini i Kurosawa
- Sniman u Hrvatskoj u studenom 2007. u ledeno hladnom dvorcu Brezovica, Maksimir parku i Dubrovniku
- Debitantica Natalie Finderle u ulozi Penelope
- Redatelj Ben Ferris prilagodio je priču proučavajući originalan staro-grčki, homerski jezik
- Priča o Penelopi inspirirana je Homerom i James Joyceom
- Nezavisna producentica Irena Marković producirala je i zapaženi hrvatski film ‘Ajde dan proći’
- Film je serija dugih kadrova
- Najduži kadar jest jedanaestominutna sekvenca u šumi
- Ferris i direktor fotografije James Barahanos zajedno su radili na nekoliko kratkometražnih filmova snimljenih u jednom kadru, među kojima su međunarodno priznati ‘Ascension’ i ‘The Kitchen’
- Originalnu glazbu, skladatelj Max Richter napisao je prije početka snimanja
- Scene u filmu koreografirane su prema glazbi puštanoj na setu
- Izvedbe su stilizirane pokretom uz vrlo malo dijaloga
- Sav dijalog je na hrvatskom jeziku
- Penelopa je posljednji film legendarne australske dizajnerice Jennie Tate
- Originalna inspiracija za film bila je slika nepoznate žene odjevene u bijelu haljinu koja boravi sama u golemoj kući
- Jennien dizajn uvelike je inspiriran Japanom
- Film ‘Penelopa’ eksperimentalna je studija vremena i prostora, prožeta istovremeno mitskim i suvremenim stavovima
- Motivacija redatelju da snimi Penelopu bila je osvajanje Grand Prix na prvom memorijalnom Kurosawa Short Film Festivalu u Tokiju 2005. godine za film ‘The Kitchen’
- Film ‘Penelopa’ u potpunosti je snimljen na HD-u koristeći Sony F900 Cinealta kameru
- Ferris i Barahanos Hrvatsku su otkrili 2003. godine kada je njihov film ‘The Kitchen’ prikazan na prvom One Take Film Festivalu u Zagrebu
- Post-produkcija ‘Penelope’ odvija se u Australiji tijekom 2008. godine

RADNJA

Penelopa, mitološki karakter iz Homerove ‘Odiseje’, čeka da joj se muž Odisej vrati iz Trojanskog rata. Čekanje traje dvadeset godina.

U ovoj filmskoj adaptaciji, smještenoj u mitskom vremenu i prostoru, istovremeno prožetoj suvremenim utjecajima i stavovima, Penelopa usamljeno luta svojim golemim dvorcem, često u stanju sličnom snu, a svaka soba krije pojedinu uspomenu. U tim sobama ona ima vizije svojega muža i uspomene na sretnije zajedničke dane.

Istovremeno, kao stalni podsjetnik na sadašnjost, dvadeset razuzdanih prosaca sjedi za velikim stolom neprestano uživajući u jelu, piću i psovka. Čekajući da Penelopa donese odluku kojeg od njih će uzeti za muža, prosici postaju sve razuzdaniji i nestrpljiviji. Doista, čini se da neće odabrati nijednoga. Neizvjesnost je u zraku, a Penelopine vjerne služavke na jelovniku.

Lojalnost i patnja pretvaraju Penelopu iz pasivne starovjekovne žene u tragičnu heroinu koja neće čekati da joj se muž vrati prije nego li postavi stvari na svoje mjesto.

HOMEROVA ‘ODISEJA’

Prvi put Penelopa se pojavljuje u Homerovom epu ‘Odiseja’ otprilike 800. godine prije Krista, prije približno 2807 godina.

U Homerovoj verziji priče, Penelopa čeka da joj se muž vrati iz Trojanskog rata te odbija vjerovati da je poginuo. Ona čeka dvadeset godina, promatrajući istovremeno kako joj sin Telemachos, izrasta u muškaraca.

Nakon 17 godina čekanja, stotinu prosaca postepeno dolazi u Penelopin dom želeći zadobiti njezinu ruku.

Penelopa obećava da će donijeti odluku o preudaji čim završi pogrebnu koprenu koju tka u spomen na Odisejevog preminulog oca. Tijekom dana tka koprenu. Tijekom noći izvlači niti, odgađajući tako svoju odluku.

Prosci otkrivaju prevaru te postaju agresivni. Penelopa odlučuje proglasiti natjecanje lukom. Proscu koji uspije napeti Odisejev lovački luk i poslati strijelu kroz dvanaest sjekira, dati će svoju ruku.

Međutim, Odisej se vraća kući. Prerušen u starog prosca on sam napinje luk i ubija sve prosce u blagovonici. Takmičenje je riješeno.

Penelopa i Odisej napokon su zajedno.....

GLAZBA

Originalna glazba, koju je komponirao proslavljeni skladatelj Max Richter, jedna je od vodećih komponata filma uvelike zaslužna za njegov emocionalni ton.

SKLADATELJ

Max Richter završio je kompoziciju i klavir pri Sveučilištu u Edingburghu i Kraljevskoj Glazbenoj Akademiji, te se školovao uz Luciaona Berioa u Firenci. Informacije dostupne na njegovoj službenoj web stranici govore da su njegovi glazbeni počeci bili ‘hard-core modernizam, uvelike inspiriran Xenakisom’.

Nakon završenog školovanja, su-osnovao je suvremeno-klasičnu skupinu Piano Circus, u kojoj je ostao deset godina odabirući i izvođači djela Arvoa Parta, Briana Enoa, Philipa Glassa, Julia Wolfe te Stevea Reicha. Grupa je imala ugovor sa Decca/Argoom za kojeg je izdala pet CD-a.

Godine 1996. Richter je surađivao s Future Sound of London na njihovom albumu ‘Dead Cities’, u početku kao klavirist no kasnije radeći s njima na nekoliko pjesama, jedne od kojih je i suautor. S FSOL-om surađivao je dvije godine, doprinoseći i njihovom albumu ‘The Isness’. Suradivao je i s dobitnikom Mercury nagrade, Ronijem Sizeom, na njegovu albumu ‘The Mode’.

Richter je izdao tri solo albuma; ‘Memoryhouse’ (2002.), ‘The Blue Notebooks’ (2004), te najnoviji, ‘Songs From Before’ (2006).

Godine 2005. producirao je Vashti Bunyanov album ‘Lookaftering’.

Tijekom 2006. njegova je glazba intenzivno korištena na filmu ‘Stranger than Fiction’ s Willom Farrellom. Korištene su pjesme ‘The Nature of Daylight’ i ‘Horizon Variations’.

2007. Richter je radio na ‘Waltz with Bashir’, animiranom dokumentarcu Arija Folmana. Prvi nastup u Sjedinjenim Državama imao je 28. prosinca u crkvi u New Yorku gdje je nastupio u sklopu Wordless Music serije. Max Richter trenutno se sprema objaviti projekt ‘24 razglednice u boji’. Navodno, riječ je o kolekciji eksperimentalnih minijatura za mobitele. Djela su niz varijacija za gudala, klavir i elektroniku.

Četvrti solo album, “24 razglednice u boji”, Richter će objaviti 2008. Album, čije se izdanje očekuje u ožujku, biti će dostupan u ograničenom broju primjeraka, te kao materijal za downloadanje. Tijekom maja očekuje se i objavljivanje novog izdanja Richterovog prvog albuma ‘Memoryhouse’.

POSTAVA

REDATELJ

Ben Ferris rođen je 1975. u Sydneyu, Australija. Studirao je latinski i klasični grčki na Sveučilištu u Sydneyu, gdje je osvojio Salting Exhibition i Cooper stipendiju. Godine 1998. diplomirao je uz priznanje iz klasičnog grčkog, nakon što je rekonstruirao dio ‘Alexandrosa’, djela atenskog tragičara Euripida.

Od 1992. do 2004. glumio je i režirao u Sydney-skom kazalištu, osnivajući kazališnu kompaniju ‘Two Black Shoes’ s kojom je nastupio na Sydney Festivalu. Od 2002. do 2003. radio je kao književni savjetnik kazališne skupine Griffin.

Godine 2000., u sklopu Sydneyskog sveučilišta Ben je osnovao UBS filmsku školu koju je vodio od 2000. do 2004. godine kada je osnovao Sydney Film School gdje trenutno radi kao izvršni direktor.

Kratkometražni film ‘The Kitchen’ doveo ga je u Hrvatsku gdje je prikazan na premijernom One Take Film Festival u Zagrebu 2003. Godine 2004. na istom je festivalu osvojio Grand Prix s filmom “Ascension”, a 2006. sjedio je u žiriju.

Njegov film “The Kitchen”, prikazan je i na prestižnom L’Etrange Film Festivalu u Parizu 2004. te na dvadesetom Singapore Film Festivalu 2007. Međunarodno priznanje privukao je osvajajući Grand Prix na inauguralnom festivalu kratkometražnih filmova Akira Kurosawa, održanom u Tokiju 2005. Zahvaljujući Kurosawinoj fondaciji, godine 2006. film je prikazan u Tokijskim kinima kao dio dugometražnog filma “Life Cinematic”.

PRODUCENTI

Hrvatska producentica Irena Marković rođena je 1965. u Zagrebu. Nakon završenog studija matematike i informatike na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu, radi kao programer i sistem analitičar. Suosnivač je tvrtke ‘Samson Informatika’.

Od 1993. aktivno se bavi kazalištem i filmom. U Kino klubu “Zagreb” završila je radionicu scenarija, režije, kamere i montaže, filmsku radionicu za igrani film Hrvatskog filmskog saveza, više glumačkih radionica te školu scenskog govora i kazališne glume. Od 2000. do 2003. radi na Motovun Film Festivalu. Godine 2003. postaje producent One Take Film Festivala, međunarodnog festivala filmova snimljenih u jednom kadru. Iste godine postaje i suosnivač i direktor produkcijske kuće Focus Media gdje radi kao producent na različitim projektima.

2006. producirala je svoj prvi dugometražni igrani film, ‘Ajde, dan... prodi...’ redatelja Matije Klukovića. Film je sudjelovao na više domaćih i međunarodnih festivala, gdje je odlično prihvaćen od publike i kritike. Godine 2006. film je osvojio nagradu “Zlatna kolica” za najbolji hrvatski film na Zagreb Film Festivalu. Međunarodnu premijeru imao je 2007. godine na International Film Festival-u Rotterdam.

GLUMCI / Penelope

Australska glumica Natalie FINDERLE rođena je u Sydneyu 1979. godine. Godine 2001. završila je Fakultet likovnih umjetnosti na kojem je diplomirala s posebnim naglaskom na području keramike. Glinu je nakon diplome međutim odložila i strastvenije se primila apstraktnog slikarstva. Koristeći razne medije izradila je malenu kolekciju slika koju planira izložiti u skoroj budućnosti.

Po završetku fakulteta Natalie je otvorila kafić u centralnom predgrađu Sydneya, odmah iza ugla Sydney Film School. Tu je upoznala redatelja Bena Ferrisa koji joj je ponudio glavnu ulogu u svojem filmu 'Penelopa'. Iako nikada prije nije glumila niti pokušala išta slično pa čak za razliku od mnogih o tome nije niti sanjala, željna životnih izazova Natalie je odlučila prihvatiti Benovu ponudu.

Nekoliko mjeseci kasnije našla se u Zagrebu – Hrvatskoj, državi u kojoj je rođen njezin otac. Unatoč polu hrvatskom, polu mađarskom porijeklu (majka joj je Mađarica), Natalie nikada prije nije posjetila očevu domovinu. Nakon jedinstvenog iskustva zaljubila se u zemlju i odlučila aplicirati za hrvatsko državljanstvo.

Debitantska uloga Penelope otvorila je Natalie prozor u sasvim novi svijet. Svoje prvo filmsko iskustvo opisala je kao veliki izazov te potpuno novi uvid u filmsku umjetnost. Donedavno uspavanim talentom i neosporno upečatljivom filmskom pojavom zadivila je sve na setu 'Penelope'....

GLUMCI / Odysseus

Hrvatski glumac Frano MAŠKOVIĆ rođen je u Dubrovniku, 6. svibnja 1978. godine. Godine 2004. završio je glumu na Akademiji Dramskih Umjetnosti u Zagrebu, a od 2006. stalni je član Zagrebačkog Kazališta Mladih.

Franini glumački angažmani vezani su i za kazalište i za film. U kazalištu je odigrao najmanje šest glavnih i preko deset sporednih uloga. 2003. odigrao je glavnu ulogu u 'Petom evanđelju' Zagrebačkog kazališta mladih, a 2004. Paolo Magelli dodijelio mu je glavnu ulogu u kazališnoj verziji 'Grižule'. Iste godine interpretirao je Klaudija u predstavi 'Hamlet' East West kompanije.

2007. bila je velika godina za Frana. Glumio je u četiri velike kazališne produkcije te je imao čast raditi s velikim kazališnim redateljem i piscem Janom Fabreom ('Requiem für eine metamorphoseis'). Iste godine njegov je talent prepoznao i australski redatelj Ben Ferris koji mu je dodijelio glavnu ulogu u dugometražnom filmu 'Penelopa'.

Osim u 'Penelopi', 29-godišnji glumac nastupio je i u desetak drugih filmova, što je relativno velik broj uzevši u obzir cjelokupan raspon hrvatske filmske produkcije. Za nekoga kome se kazalište slučajno dogodilo, 'iz dosade' kako kaže, Frano je postigao zavidne rezultate. I redatelji i kritika svrstavaju ga među najtalentiranije mlade glumce u Hrvatskoj, a on sam, željan iskustva i izvan hrvatskih granica, istovremeno istražuje mogućnosti suradnje i s inozemnim redateljima.

Trenutno, Frano završava snimanje novog dugometražnog filma u kojem tumači glavnu ulogu ('Dan mrak' Sare Hribar) te se sprema započeti snimanje omnibusa 'Zagrebačke priče', gdje tumači glavnu ulogu u 'Game Over' hrvatskog redatelja s London-skom adresom, Darija Pejića.

DIREKTOR FOTOGRAFIJE

Direktor fotografije i filmmaker James Barahanos dolazi iz svijeta vizualne umjetnosti i znanosti. Diplomu ima iz obaju područja, a postdiplomski studij dizajna i tehnologije završio je pri Sveučilištu Tehnologije u Sydneyu. Nakon završenog fakulteta primijenjenih umjetnosti pri Sveučilištu NSW, započeo je putovanje filmskim svijetom eksperimentirajući sa super-8 kamerom.

Radeći na televizijskim programima u živo te kao nezavisni filmmaker razvio je vlastiti, osobni stil kojim istražuje i obuhvaća zahtjevnju umjetnost snimanja dugih kadrova. Zahvaljujući jedinstvenom pristupu kinematografiji, unutar kojeg uvelike preispituje apstrakciju, psihologiju i emocije, James Barahanos stekao je zavidan ugled u filmskom svijetu.

Njegov je rad predstavljen na brojnim australskim i inozemnim filmskim festivalima u Europi i Aziji te je osvojio mnoštvo nagrada, uključujući Akira Kurosawa Award u Japanu 2005. te nagradu na Međunarodnom Festivalu Filma & Tehnologije (IFCT) u Sjedinjenim Američkim Državama 2006. za najbolju eksperimentalnu kinematografiju.

Filmsku fotografiju James opisuje kao ‘maštovito korištenje tehnologije unutar umjetnosti’. JB

SET DIZAJNERICA

Jennie Tate, jedna od vodećih australskih kostimografkinja i scenografkinja rođena je 1947. godine u Melbourneu. Prije nego li je započela bogatu karijeru u kojoj je radila za kazalište, operu, film i televiziju, ova neumorna, voljena i cijenjena figura u umjetničkom svijetu školovala se pri melburnskoj kazališnoj skupini. Slijedeći poziv filmske producentice Margaret Fink da dizajnira kostime za Stephen Wallaceov film ‘For Love Alone’, kasnih 80-tih Jennie Tate doputovala je u Sydney. ‘For Love Alone’ donio joj je jednu od brojnih nominacija Australske Filmske Industrije, koju je osvojila 1987. za kostimografiju filma ‘The Umbrella Women’.

Jennie Tate radila je za vodeće kazališne kompanije u Australiji, istovremeno radeći i izlažući u Japanu. Njezini dizajnerski uradci predstavljeni su u Sydney Theatre Company, Belvoir St Theatre, Playbox, The Melbourne Theatre Company, The State Theatre of South Australia te u Opera Australia. Među njenim najomiljenijim produkcijama su: ‘Majstorska radionica’ prikazana u svim većim australskim gradovima; ‘Andrea Chenier’ i ‘Tristan i Isolda’ za australsku operu; John Bellova ‘Komedija grešaka’; ‘Stakleni zvjerinjak’ i ‘Tri dana kiše’ u Wharf Theatreu; ‘Mjesec dana na selu’ u Opera House; ‘Maryina glava’ za Playbox; ‘Maria Stuarda’ s Yvonne Kenny u Melbourneu i Sydneyu, ‘San ljetne noći’ za Bell Shakespeareovu kompaniju te mnoge, mnoge druge.

Veza s Japanom, njegovim festivalima i umjetnošću trajala je više od 25 godina. Tijekom tog razdoblja Jennie je istraživala ruralne i urbane folklorne festivale, proučavala suvremene i tradicionalne umjetničke forme, održavala seminare i izlagala vlastite dizajnerske uratke te surađivala s vodećim Japanskim skupinama. Bila je jednostavno zaljubljena u sve japansko: ljude, festivale, hramove, umjetnost, modu, arhitekturu, praznovjerja i, prije svega, kupelji. Prvi puta s Japanom se susrela kada je radila kao asistent Takeshi Hoshinoa pri kazalištu lutaka P.U.K. Nakon toga radila je u carskom teatru u Tokiju kao kostimograf za “Yokohama Story” te je dizajnirala kostime za “Gospođicu Julie” s Kyoko Kishida u glavnoj ulozi. Također je radila i kao scenograf i kostimograf za predstavu “Ples smrti” koja je gostovala u Tokiju 2000. godine te je dizajnirala kostime za “Maryinu glavu” koja je osvojila nagradu Uchimura na Metropolitan Art Festivalu u Tokiju.

Kao gostujući umjetnik pri Tehnološkom institutu u Tokiju 2006. godine, Jennie je započela snimanje dokumentarca povezanog s vlastitim istraživanjem. Osvojivši fond Australskog Savjeta da istraži načine korištenja digitalnih imidža unutar kazališta, snimila je izvanredan prilog o svakodnevnom životu na obalama rijeke Sumidae. Uzevši Tokio kao temelj istraživanja, opisala ga je kao ‘moderan grad u kojemu se tama i svijetlo, mitovi i stvarnost, pragmatično i poetično susreću rame uz rame’.

Jennieni kazališni uspjesi popraćeni su nezaboravnim doprinosom televiziji i filmu. Osim ‘For Love Alone’ i ‘Umbrella Women’ radila je dizajne za ‘Aya’, ‘The Tennis Ball’, ‘Windows’ te Michael Batesov nagrađivani kratki film ‘The Projectionist’. Njezini televizijski uradci uključuju kostimografiju za mini serije ‘The Potato Factory’, ‘Eden’s Lost’, ‘Wreck of the Stinson’, ‘The Story of Johnny O’Keefe’ te za dječje emisije ‘Escape from Jupiter’, ‘Just Friends’ i ‘Paper Boy’.

Kostimi i scenografija za ‘Penelopu’ bili su nažalost Jennieni zadnji filmski uradci. Nedugo nakon povratka iz Hrvatske Jennie je izgubila dugo vođenu bitku s rakom, ostavivši umjetničke krugove u nevjerici i pune hvalospjeva. John Bell opisao ju je kao ‘jednu od vodećih australskih dizajnerica na koju je uvelike utjecala ljubav prema japanskoj umjetnosti i dizajnu’ te koja je također bila ‘izvanredan nastavnik – predajući dizajn pri nacionalnom institutu dramske umjetnosti’. Elke Neidhardt njezinu je osobitost pronašao u dubinskom ‘razumijevanju karaktera; čudljivoj, zaigranoj kvaliteti i izvanrednom smislu za stil’ a bliski prijatelj, kazališni redatelj Rodney Fisher istaknuo je kako je ‘njezin smisao za detalje, razumijevanje boja i osjećaj za dizajn bio naprosto zadivljujući’.

Nedugo prije smrti Jennie je završila kostime za Elke Neidhardtovu produkciju ‘Don Giovannija’ te je užurbano završavala scenografiju i kostime za Bell Shakespeareove predstave ‘As You like it’ i ‘Madame Butterfly’.

ŠTAMPA

PENELOPA – FILMU NAJVJERNIJA

Najava australsko-hrvatske koprodukcije mig je boljoj budućnosti domaćeg filma

22.10.2007

Australski redatelj i producent Ben Ferris početkom studenog u Hrvatskoj počinje snimanje dugometražnog igranog filma ‘Penelopa’, prvog u australsko-hrvatskoj koprodukciji. Film je rezultat zajedničke suradnje hrvatske producerske kuće ‘Focus Media’ iz Zagreba i australskog producenta ‘Artemis Projects Pty Ltd.’ iz Sydneya. Ovaj niskobudžetni film bit će na hrvatskom jeziku i koristit će isključivo hrvatske lokacije – dvorac Brezovicu, park Maksimir i Jadransku obalu. Naslovnu ulogu Penelope tumačiti će Natalie Finderle, australska debitantica hrvatskih korijenja, Odiseja će glumiti Frano Mašković, a u podijeli će biti mjesta za još tridesetak hrvatskih glumaca.

Nove mogućnosti

Vijest koju su prije nekoliko dana proslijedile agencije prošla je neopazice premda je riječ o iznimno pozitivnom signalu za domaću kinematografiju. ‘Penelopa’ nije toliko vijest zbog toga što ona znači koprodukciju. Hrvatski film to već poznaje kao laboratorijski serviser (Jadran film), filmska lokacija za strane produkcije ili potražitelj različitih inozemnih studija zvuka i slike. Vijest je da se to počelo događati i na niskobudžetnoj razini, na terenu oslobođenom ‘krupnog’ filmskog investimenta, kakvog u nas predstavljaju Jadran film, Ministarstvo kulture ili HTV.

Na terenu, ukratko, na kojemu nastaju sjajni naslovi kao što je ‘Ajde dan...prodi’, Matije Klukovića, odnosno mali niz no budget naslova koje u posljednjih deset godina brojimo od ‘Izgubljenog blaga’, Darka Vernića Bundija, do ‘Najveće pogreške Alberta Einsteina’, Branka Karabatića.

Koprodukcije omogućuju dodatne izvore financiranja i, općenito, varijetet zatvaranja financijske konstrukcije. A onda, povećava se mreža kontakata za distribuciju i prodaju, upoznaju se nove mogućnosti i tehnologije, a i više se ljudi trudi oko uspješnosti projekta. U tom smislu, ‘Penelopa’ je vijest jer podrazumijeva pretpostavku filmskog poslovanja i kulture puno širu od one koja stvara šest filmova godišnje.

Film u fokusu

‘Focus Media’ je zatražila potporu od ministarstva kulture RH, ali izvan natječaja koje Ministarstvo raspisuje za te potrebe. Premda drže palčeve da nešto od Ministarstva i dođe, kako kaže glasnogovornik ‘Focusa’ Goran Kovač, jer bi to značilo više honorare za brojnu ekipu filma, ‘Penelopa’ će se realizirati i bez njih. Naravno, kad bi se Ministarstvo umiješalo, pokazalo bi dobru volju prema filmskoj zajednici koja premašuje okvire nacionalnog i subvencioniranog filma.

- Jakov Kosanovic, Slobodna Dalmacija

OSVETA MITSKE HEROINE

‘Penelopa’ – Homer za 21. stoljeće

07.12.2007

Bili smo na snimanju završne scene prvog filma snimljenog u hrvatsko-australskoj koprodukciji

Dok u izvorniku Penelopine prosce ubija Odisej, u ovoj filmskoj adaptaciji to čine Penelopa i njezine silovane sluškinje

HRVATSKA JE EKIPA NAJBOLJA S KOJOM SAM IKAD RADIO, ISTIČE REDATELJ FERRIS

Bez velike buke i strke posljednjih se mjesec dana u Hrvatskoj snima ‘Penelopa’, prvi film u hrvatsko-australskoj koprodukciji čija je završna scena snimljena u utorak u zapuštenom dvorcu Brezovica. Mlada Australka Natalie Finderle i hrvatski glumac Frano Mašković tumače glavne uloge, Penelopu i Odiseja, čiju je pomalo izmijenjenu priču australski redatelj Ben Ferris odlučio snimiti s pretežno hrvatskom ekipom, i to na hrvatskom jeziku. Jedna od oronulih prostorija dvorca Brezovica čini se kao idealni odabir lokacije za film koji možda zvuči ‘dosadno povijesni’, ali posjetom lokaciji otkriva mnogo više. Hladni dvorac u Brezovici posljednjih je dana postao drugi dom promrzlih hrvatskih glumaca, poput Edvina Liverića i Adama Končića, koji sa svojim filmskim maskama djeluju poput “rock’n’roll vampira” koji stvaraju neki novi moderni horror, a ne filmsku verziju Homerova epa ‘Odiseja’.

- ‘Ne znam sto je točno u Hrvatskoj pokrenulo tu ideju, no ona mi se vraćala svaki put kada bih ponovno došao i snimanje ovdje jednostavno mi se činilo prirodnim. Možda je cijelu stvar u mojoj glavi pokrenula nekolicina žena koje sam ovdje upoznao, a koje su u ratu izgubile svoje muškarce ili su ih čekale’ – priča Ferris u kratkim trenucima između snimanja posljednje scene pokolja Penelopinih prosaca, koju je u filmu prilagodio svojoj viziji. Naime, prosce, koje u epu ubija Odisej, u Ferrisovoj filmskoj adaptaciji ubijaju Penelopa i njezine silovane sluškinje, i to strašnim pokoljem, s lukom, koji u originalu samo Odisej može nategnuti, ovdje ubija njegova družica koja svog supruga dočekuje iz rata s ‘već gotovim poslom’.

Redateljev instinkt

Australski redatelj glavnu je ulogu u svom filmu dodijelio mladoj australskoj umjetnici hrvatskog podrijetla kojoj je to prva uloga u životu te, tvrdi, nije pogriješio. - Moram odmah priznati da je Natalie bila lud odabir. No, vodio sam se instinktom. Natalie ima vrlo ekspresivno lice koje istodobno može biti vrlo jako, ali i ranjivo. Tražio sam nekoga tko bi mi olakšao posao i ona je to svakako uspjela. Nevjerojatna je i posebna.

Nedvojbeno je uspjela mnogo više nego što sam očekivao – ističe redatelj koji je tijekom karijere osvojio niz nagrada na svjetskim festivalima, a za kratki film ‘Ascension’ nagrađen je Grand Prixom na One Take Festivalu u Zagrebu 2004. gdje je dvije godine poslije sjedio u žiriju.

- Obožavam Hrvatsku, a iskren sam kada kažem da je hrvatska ekipa najbolja s kojom sam ikad radio. To iskustvo namjeravam prenijeti svojim australskim i svjetskim kolegama’ – kaže Ferris. Glumica Natalie Finderle u hodu nam je objasnila kako je uopće došlo do toga da prvi put stane pred filmske kamere, i to u glavnoj ulozi u dalekoj Hrvatskoj. - Živim u Sydneyu, a prije sam imala kafić smješten u blizini Benove škole. On mi je bio redovna mušterija i tako me jedan dan zamolio da napravim photo shoot za jednu knjigu. Rekao je da mu se sviđa moje lice i poslije toga sve je krenulo. Super mi je snimati i voljela bih ponovno raditi na filmu – priča Natalie koja, dok je u Zagrebu, stanuje u centru grada.

- Nažalost ne izlazim puno jer nakon napornog dana snimanja samo želim doći u stan i utopli se. Imala sam nekoliko slobodnih dana i to sam iskoristila za posjet Veneciji i Poreču – kaže glumica.

Dodaje da joj se od hrvatskih glumaca najviše dojmio Frano Mašković, rodом iz Dubrovnika, koji je zaslužan za činjenicu da će jednu od pomorskih scena Ferris snimiti upravo u Dubrovniku.

Montaža u Australiji

- U Dubrovniku sam radio neke predstave, pa sam pozvao filmsku ekipu da dođu vidjeti grad. Naravno, oduševili su se i odluka je donesena. Super mi je što imam priliku igrati Odiseja jer to oduvijek želim. Većina glumaca sanja o tome da igraju Hamleta, ali ja sam oduvijek htio baš Odiseja jer je pomorac, kao i moja obitelj. Ovdje je uloga Odiseja malo izmijenjena pa se kroz film pojavljuje kroz Penelopine snove i sjećanja te se zapravo zaista pojavljuje tek na kraju – priča Frano te usput hvali svoju australsku kolegicu da se izvrsno snašla. - Natalie je bilo najteže. Ona hrvatski govori, ali ne dovoljno, pa je morala naučiti dijaloge. Dio smo uspjeli snimiti, ali dio će morati sinkronizirati – otkriva Mašković. Prvi hrvatsko-australski film ovih dana odlazi na montažu u Australiju gdje će korekciju slike u post-produkciji raditi Warren Lynch koji je radio i na trilogiji ‘Gospodar prstenova’, a svečane premijere planirane su za svibanj 2008. godine prvo u Zagrebu, pa u Sydneyu. Nakon toga film kreće u pohod na svjetske festivale, te u distribuciju.

Natalie : Zaljubila sam se u Hrvatsku

Mlada slikarica Natalie Finderle na setu ‘Penelope’ ne skriva oduševljenje Hrvatskom u kojoj je rođen njezin otac. Očarana je svojom drugom domovinom koju je sada prvi put imala prilike posjetiti. Namjerava tražiti hrvatsko državljanstvo i jedva čeka povratak u svoj novi dom. - ‘Zaljubila sam se u Hrvatsku. Odlično se zabavljam i uživam. Dosad sam posjetila Zagreb, Dubrovnik, Zadar i Poreč odakle je moj tata. Ovdje sam već tri mjeseca, a uskoro se namjeravam vratiti. Nažalost, vize nam traju tri mjeseca, ali čim je ponovno dobijem, odmah se vraćam – najavila je Natalie.

Vanja Došen

FILM O ZAPOSTAVLJENOJ JUNAKINJI HOMEROVE 'ODISEJE'

07.02.2008

Pionirski kino događaj australskog redatelja i scenarista Bena Ferrisa, na veliki ekran donosi veličanstvenu antičku Grčku ispričanu debitantskim dugometražnim filmom 'Penelopa'.

Nedavno se vrativši sa snimanja u Hrvatskoj, redatelj opisuje proces snimanja ovog epskog indie filma. Film istražuje Penelopu, suprugu mnogima poznatijeg Odiseja koja 20 godina čeka da joj se muž vrati iz Trojanskog rata odbijajući neželjene nasrtaje razuzdanih prosaca.

'Lik Penelope oduvijek me intrigirao', govori Ferris o Homerovom klasiku koji je nedavno inspirirao i braću Coen da snime film 'O Brother Where Art Thou?'. S njom sam duboko povezan i uvijek me je čudilo što nitko nikada nije odlučio ispričati njezinu priču. Sva pažnja usmjeravana je na njezinog donžuanskog muža, dok je ona ostavljena u pozadini. Zato sam joj odlučio dati glas. Ona je izuzetna i vrijedna divljenja i ovaj je film, na neki način, oda u njezinu čast.

Snimljen u raskošnom dvorcu Brezovica u okolici Zagreba, Ferrisov je film prva koprodukcija između Australije i Hrvatske, a posebno egzotična činjenica jest da je film snimljen u cijelosti na hrvatskom jeziku. Hrvatska je zemlja s čijim je krajolicima i ljudima redatelj osjetio duboku povezanost te se nada da će u budućnosti vidjeti više ovakvih međunarodnih suradnji.

'Hrvatska je zemlja predivnih krajolika i lica. Zemlja koja se prirodno nameće filmu' smatra Ferris. 'Nema ničega uzbudljivijeg nego kada se dvije različite kulture, smještene na suprotnim stranama svijeta, sjedine oko nekog objema prihvatljivog koncepta. Svi mi smo isti i snimajući u Hrvatskoj ja sam imao provod života!'

Osim nezaboravnog životnog iskustva film 'Penelopa' označio je i Ferrisov prijelaz od međunarodno priznatog redatelja kratkometražnih filmova ka svijetu dugometražnog filma.

'Oduvijek sam imao gomilu ideja za kratkometražne filmove', kaže Ferris. 'One mi dolaze često i brzo. Na filmsko platno prebacujem ideje koje me nikada ne napuštaju – koje me progone čak i u snu. Kada snimaš dugometražni film moraš biti siguran da je ideja vrijedna toga, u protivnom sve skupa može postati vrlo egocentrično i potpuno neopravdani trošak vremena i novaca.'

Jednu od vrijednih ideja, Ferris je pretvorio u 'Pe-

nelopu'. 'Želio sam imati što za reći kao redatelj prije nego li snimim dugometražni film. Želim prenositi priče koje će nas potaknuti da budemo bolji nego što trenutno jesmo. Morao sam poraditi na sebi prije nego li postanem sposoban učiniti nešto takvo. Sa svojim kratkometražnim filmovima imao sam priliku eksperimentirati sa stilovima. No, stil bez sadržaja je bezvrijedan'.

U filmskim krugovima Ferris je cijenjen kao redatelj kratkometražnih filmova snimljenih u jednom kadru, a tehniku dugih kadrova prebacio je i u svoj prvi dugometražni film. 'Kada si u nečemu dobar, drž' se toga, šali se Ferris i dodaje, 'u svojoj srži, mitologija seže do pitanja tko mi kao ljudi jesmo. Trojanski rat bio je veliki spektakl, no Penelopina priča puno je intimnija. Ona je poput sna.'

Premijera Penelope očekuje se krajem 2008.

Izvor: 'Filmlink'

Napisao: David Harper

The Odyssey's least known character gets a film

7 February 2008, 3:01pm - AEST

Tell a friend

In what is set to be a pioneering cinematic event, Australian writer-director Ben Ferris will bring the majestic marvel of Ancient Greece to the big screen with his feature film debut *Penelope*.

Returning from the Croatian set, he is reflective about the process undertaken to make the epic indie. The film examines Penelope, wife of Odysseus, who waits twenty years for her husband to return from the Trojan War whilst fighting back the unwelcome advances of unruly suitors.

"I've always been deeply drawn to the character of Penelope in *The Odyssey*," says Ferris about Homer's classic, which recently inspired the Coen Brothers' *O Brother, Where Art Thou?* "I connect with her on a deep level and have always been curious that such a famous story never gets told. It's typical of her predicament: her philandering, well-travelled husband gets all the attention nowadays, whereas she's left in the dark. So I wanted to give her a voice. She's exceptionally admirable and the film is a paean to her in a way."

The film is the first ever co-production between Australia and Croatia, shot in the grandeur of Brezovica on the outskirts of Zagreb. Ferris felt a deep connection to the place and its people, and he uses the fact that the film's dialogue is entirely in Croatian to add to its exoticism. For his part, the director hopes to see further collaborations in the future.

"Croatia is a country with very beautiful landscapes and faces. It's a country that lends itself naturally to film," he reckons. "There's nothing more exciting than when two different cultures, on the antipodal ends of the world, unite around a concept that is accessible to either culture. We are all the same and I had the time of my life!"

As well as being a definitive filming experience, *Penelope* also marks Ferris' transition from internationally successful short filmmaker into feature film work.

"I've always had a host of ideas for short films," he says now. "They come thick and fast and the ones that I end up turning into films are the ideas that never leave me – they haunt me in my sleep and won't let go. The thing about making a feature film is you have to make sure the idea is worth it, otherwise the whole exercise can become very self-indulgent and a complete waste of time and money."

For him, that idea became *Penelope*. "I wanted to have something to say as a filmmaker because I'm interested in telling stories that have something that moves and provokes us to be better than we are," he claims. "I had to develop myself before I was capable of doing that and technically I had the opportunity to experiment with style in my short films. But style without substance is worthless."

With signature long takes bringing great prestige to his short work, Ferris hopes to transfer those same flourishes to feature filmmaking. "When you're onto something good, stick to it!" he laughs. "But at its core, mythology cuts to who we are as humans. Whereas the Trojan War was a huge spectacle, *Penelope's* story is much more intimate. It's like a dream."

Penelope will be released in late 2008.

FILM
INK

Written by: David Harper

Natalie Pinderle as Penelope
Photo: FILMLINK

"At its core, mythology cuts to who we are as humans. Whereas the Trojan War was a huge spectacle, *Penelope's* story is much more intimate. It's like a dream."